

В цілому слід вказати, що вивчені нами інтер'єрні показники мають високу інформативність, як в плані виявлення генетичних відмінностей, установавання взаємозв'язку з основними признаками свиней, що селекціонуються, так і для прогнозу генетичного потенціалу тварин по продуктивним якостям.

УДК 636.32/38.082.2

**СТУПІНЬ РЕАЛІЗАЦІЇ ГЕНЕТИЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
АВСТРАЛІЙСЬКИХ МЕРИНОСІВ ПРИ РІЗНИХ МЕТОДАХ
РОЗВЕДЕННЯ В ТОНКОРУННОМУ ВІВЧАРСТВІ**

Т.І.НЕЖЛУКЧЕНКО – к.с.-г.н., доцент, Херсонський ДАУ

Найбільш ефективним шляхом інтенсифікації галузі вівчарства є створення ліній і типів тварин з широкими пристосувальними можливостями, які здатні нівелювати коливання в умовах зовнішнього середовища і формувати стабільну продуктивність. Виходячи з цього у вівчарстві широко використовують як поліпшуючу породу австралійський меринос, яка має значний генетичний потенціал вовнової продуктивності. Під генетичним потенціалом розуміють такий стан генотипу особини, при якому забезпечується максимально можливий рівень розвитку конкретної ознаки. Це також здатність особини або популяції в максимальній мірі проявляти рівень розвитку господарсько-корисної ознаки (Басовський М.З., 1995).

Але до останнього часу не розроблено методів оцінки генетичного потенціалу поліпшуючої породи, а також ступеня його реалізації при різних методах розведення і залежно від умов середовища.

Виходячи з цього, нами проведено визначення генетичного потенціалу плідників породи австралійський меринос і ступеня його реалізації залежно від методу породополіпшуючого і породоперетворюючого схрещування. Матеріалом для дослідження було використано овець нового внутріпорідного таврійського типу, селекціонуємого в держплемзаводі "Червоний чабан" Каланчацького району Херсонської області. Генетичний потенціал австралійських плідників визначали за методикою П.Н.Прохоренко і Ж.Г.Логінова (1984).

$ГП = 3/4 AM - 1/2 AM - AC$.

де ГП – генетичний потенціал за конкретною ознакою;

3/4, 1/2, AC – продуктивність відповідних помісних і чистопорідних тварин (асканійська тонкорунна порода).

Вивчали ступінь реалізації /у %/ генетичного потенціалу, як відношення фактично отриманої продуктивності до рівня генетичного

потенціалу при ввідному, відтворному і поглинальному схрещуваннях з плідниками породи австралійський меринос.

Результати досліджень представлені в таблиці.

Таблиця 1 – Оцінка ступеня реалізації генетичного потенціалу австралійських мериносів

Ознаки		Види схрещування		
		ввідне (0,25)	відтворне (0,5626)	поглиналь- не (0,6125)
Жива маса	\bar{X}	44,99	44,83	43,59
	% реалізації потенціалу	0,620	0,646	0,652
Настриг вовни	\bar{X}	4,13	4,24	4,35
	% реалізації потенціалу	0,846	0,793	0,773
Довжина вовни	\bar{X}	12,40	12,43	12,49
	% реалізації потенціалу	1,030	1,013	0,983
Коефіці- єнт вов- новості	\bar{X}	91,79	94,50	98,65
	% реалізації потенціалу	0,034	0,772	0,745

Отримані далі вказують, що по мірі збільшення кривності по австралійському мериносу, зменшується ступінь реалізації генетичного потенціалу за ознаками вовнової продуктивності. Це вказує на необхідність покращення умов утримання і годівлі тварин, так як в субоптимальних умовах не відбувається повної реалізації генотипової цінності особин.

Особливо знижується ступінь реалізації генетичного потенціалу австралійських мериносів при поглинальному схрещуванні, тому доцільно при отриманні тварин бажаного типу переходити на розведення "в собі". З теоретичних уявлень найбільш доцільно здійснювати розведення "в собі" помісей 1/2 AM з одночасним відбором особин бажаного типу. Це дозволить прискорити процес створення нових ліній і типів в тонкорунному вівчарстві.

УДК 636.32/38.082.2

ОЦІНКА ПЛАСТИЧНОСТІ І СТАБІЛЬНОСТІ ВОВНОВОЇ ПРОДУКТИВНОСТІ ОВЕЦЬ РІЗНИХ ГЕНЕАЛОГІЧНИХ ГРУП

Т.І.НЕЖЛУКЧЕНКО – к.с.-г.н., доцент, Херсонський ДАУ

Значний теоретичний і практичний інтерес має використання еколого-генетичних параметрів для виявлення закономірностей породоутворюючого процесу при створенні нових типів і заводських